

בגינ' יהונ דישראל. תא חזי, מה בין פורקנא דא, לפורקנא דמצריםים. פורקנא דמצריםים הויה בחד מלכा, ובמלךו חדא. הכא, בכל מלכין דעלמא, וכדין יתיקר קודשא בריך הוא בכל עלמא, וינדען פלא שולטנו דקודשא בריך הוא, וכלהו ילקון במקבתשין עלאלין, על חד תריין, בגין דיסרבון בלחו בישראל.

וכדין יתגלי שולטניה קודשא בריך הוא, דכתיב, (ובירה יד) ויהיה יי' למלך על כל הארץ. וכדין בלחו יתנדבען בהו בישראל לקודשא בריך הוא, חדא הוא דכתיב, (ישעה טו) והביאו את כל אחיכם וגוי. כדיין קיימים אבון בחודה, למחמי פורקנא דבניהם כמלךדים. חדא היא דכתיב, כיימי צאתך מארץ מצרים אראו נפלאות. אמר כן יהי רצון. ברוך יי' לעולם אמן ואמן: ימלוך יי' אמן ואמן:

פרק תורה המצוּרָע

(דף נ"ב ע"ב) וידבר יי' אל משה לאמור. זאת תהיה תורה המצוּרָע ביום טהרתו וגוי. רבי אבא פתח, (ספר שמות כ"ו ע"א) (איוב יט) גورو לכם מפני חרב כי חמה עוגנות חרב למען תדען שدون. שدون, שדין כתיב. כמה אית לוז לבני נשא לאסתمرا ארחייהו ולדחה לא מקמי קודשא

**בריך הוּא, דְלֹא יִסְטֵי מְאֻרְחָה דְכִשְׁרָא, וְלֹא יַעֲבֹר עַל
פְתַגְמִי אָוּרִיִּתָּא, וְלֹא יַתְבַשֵּׂי מִגְהָה.**
**דְכָל מַאַן דְלֹא לְעֵי בָאָוּרִיִּתָּא, וְלֹא יַשְׁתַדֵּל בָה, בְזִיפָא
הָוּא מְקוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא, רְחִיקָה הוּא מִגְיה, לֹא
שְׁרִיא שְׁכִינָתָא עַמִּיה. וְאַיִלּוֹן בְטוּרִין, דָאוֹלִין עַמִּיה,
אַסְתָלְקִי מִגְיה, וְלֹא עוֹד אַלְא דְמִכְרוֹזִי קִמִיה וְאָמְרִי,
אַסְתָלְקִי סַחְרָנִיה דְפָלְגִיא, דְלֹא חַש עַל יִקְרָא דְמָאִירִיה.
וּוֹי לֵיה, דָהָא שְׁבָקוּהוּ עַלְאַיִן וְתַתְאַיִן. לִית לֵיה חַוְלָקָא
בָאָרְחָה דְחִי.**

**וּכְדִ אִיהוּ אַשְׁתַדֵל בְפּוֹלְחָנָא דְמָאִירִיה, וְלְעֵי בָאָוּרִיִּתָּא,
כִמָה בְטוּרִין זְמִינִין לְקַבְלִיה לְנִטְרָא לֵיה, וְשְׁכִינָתָא
שְׁרִיא עַלְיה, וּכְלֹא מִכְרוֹזִי קִמִיה וְאָמְרִי, הַבוּ יִקְרָא
לְדִיּוֹקָנָא דְמַלְפָא, הַבוּ יִקְרָא לְבָרִיה דְמַלְפָא, אַתְגַטִיר
הָוּא בְעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי, זְפָאָה חַוְלָקִיה.**

**תָא חֹזִי, בְלִישָׁנָא בִישָׁא בְתִיב, (חַלְלִים נז) וּלְשׁוֹנוֹם חַרְבָ חַדָה.
בְגִין כֵה, גּוֹרוֹ לְכֶם מִפְנֵי חַרְבָ, מִפְנֵי לִישָׁנָא בִישָׁא. כִי
חַמָה עֲונֹנוֹת חַרְבָ. מַאי כִי חַמָה עֲונֹנוֹת חַרְבָ. דָא חַרְבָ לִיִי,
דְתַגְנוֹן, חַרְבָ אִית לֵיה לְקוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא, דְבִיה דָאַיִן
לְחַיִיבִיא. הַדָּא הוּא דְכִתְיב, (ישועה לד) חַרְבָ לִיִי' מְלָאָה דָם.**

(דברים לב) וְחַרְבִּי תַּאכְלֵ בְּשֶׁר . וּבְגַין כֵּד גֹּרוֹ לְכֶם מִפְנֵי חַרְבַּי חַמָּה עֲזֹנוֹת חַרְבַּי לְמַעַן תַּדְעַוְן שְׁדוֹן , שְׁדַיְן כְּתִיב . בְּגַין דַּתְדַּעַוְן דְּחַכִּי אַתְּדַן , מְאַן דָּאִית לֵיהּ חַרְבַּי בְּלִישְׁגַּנְיָה , אַזְדַּמְן לֵיהּ חַרְבַּי (ס"א אַחַדְן בְּהַהְוא חַרְבַּי) דְּשַׂצִּי כַּלָּא , הַדָּא הוּא דְכַתִּיב זֹאת תְּהִיכָּה תּוֹרַת הַמְצֹרָע .

רַבִּי אַלְעֹזֵר פָּתַח, (קהלת ט) **וּכְצִפְרִים** הַאֲחוֹזֹת בְּפֶחֶם יְקַשִּׁים בְּגַיְהָאָדָם . הָאִי קָרָא הָא אַתְּמָר . אַבְלָתָא חַזְוִי , בְּגַי נְשָׁא לֹא יַדְעַיַּן , וְלֹא שְׁמַעַיַּן , וְלֹא מִסְתְּכַלֵּי בְּרֻעּוֹתָא דְמָאִירְיָהּוּן , וּבְרוֹזָא כָּל יוֹמָא קָאֵרִי קְמִיְהָוּי , וְלִית מְאַן דְּצִיָּת לֵיהּ , וְלִית מְאַן דִּתְעַר רְוִיחָה לְפַולְחָנָא דְמָאִירִיה .

בְּשַׁעַתָּא דְרִמְשׁ לִילְיאָ, וּתְרַעֵין סְתִימַין , אַתְעַר נוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא , וּכְמָה חַבְילִי טְרִיקִין מִשְׁתְּפַחֵי בְּעַלְמָא . כְּדַיַּן אָפִיל קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הַנָּא שִׁינְתָּא עַל כָּל בְּגַי עַלְמָא , וְאָפִילוּ עַל כָּל דִּי בְּהַוּן אַתְעַרְוֹתָא דְחַיִי , וְאַיְבּוֹן שָׁאַטְן בְּעַלְמָא , וּמוֹדְעַיַּן לְהֹוּ לְבְגַי נְשָׁא , מְלִין , מְפַהּוֹן פְּדִיבָן , וּמְפַהּוֹן קְשׁוֹט , וּבְגַי נְשָׁא אַתְקַטְרוֹ בְּשִׁינְתָּא .

כֵּד אַתְעַר רְוִיחָא דְצִפּוֹן , וְאַתְפְּלִיגָא לִילְיאָ, שְׁלַהְוָבָא נְפָקָא וּבְטַשׁ תְּחוֹת גְּדָפּוֹי דְתַרְגָּגָלָא , וְקָרִי , וּקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל בְּגַנְתָּא דַעַדְן לְאַשְׁתַעַשְׁעָא עִם

צדיקין. וכדיין כרוזא נפיק וקרוי, וכל בני עלמא מתערין בערסיהו, איפונ די בהון אטערותא דחוי, קיימין לפולחנא דמאיריהו, ועסקי באורייתא ושבחא דקונדשא בריך הוاء עד דאתה צפרא.

כד אתה צפרא, (ס"א ברוזא קרי בקהל) כל חילין ומשרין דלעילא משבחן ליה לקונדשא בריך הוاء. הדא הוاء דכתיב, (איוב לח) ברן יחד פכבי בקר וגוו. כדיין במאה תרעין אתפתחו לכל סטרין. ותרעה דארהם, אתפתחה בה בכנסת ישראל, לומנה לכל בני עלמא, הדא הוاء דכתיב, (בראשית כא) ויטע אשל בבאר שבע.

ומאן דלא יתער רוחיה בפולחנא דMRIה, בהיך (דף נ"ג ע"א) אנפין יקום קמי מלכא, כד יתערו עליה בדינא, ויתפשו ליה בקהלרא, ולא ישתחוו עליה זכותא לאשתזבא, כדיין כתיב, (קהלת ט) וכצפרים האחזות בפח כהן יוקשים בני אדם. ועד לא ינפוק בר נש מהאי עלמא, במאה דיבין אתהן נפשא עם גופה, עד לא יתרשון דא מן דא, ולית מאן דישגח.

(אפילו) בההוא זמנה דמיטה שעתא לאתפרשא, לא נפקא נפשא מן גופא, עד דאתגלי עלייה שכינתא, ונפשא, מגו חדותא וחביבותא דשכינה, נפקא מגופה לקבלתא. אי זאה הוاء, מתקשך בה ואתדקך בה. וαι

לאו, שכינתא אַזְלָא, והיא אַשְׁתָּארָת, וְאַזְלָת וְמִתְאַבְּלָא
על פְּרִישָׁוֹתָא דְגֻפָּא. מַתְלָא אָמֵרִי. שׁוֹגְרָא מַאֲשָׁא לֹא
מִתְפְּרָשָׁא, חַדְדִי לְסִפְינָא, אַזְלָא אַבְתָּרִיה.

לְבַתֵּר אַתְדָנוּ תְּרוּוֹיִיהוּ עַל יְדוּי דְדוֹמָה. גֻפָא אַתְדָן
בְקֶבֶרָא עַד דְתָב לְעַפְרָא, וְנִפְשָׁא בְאַשָּׁא דְגִיהָנָם
בְכָמָה דִיבְגִין, עַד הַהוּא זְמָנָא דְאַתְגּוֹר עַלְלה לְקַבְלָא
עוֹגְשָׁא. בַתֵּר דְקַבְילָת עֲוֹנְשָׁא, וּמְטִי זְמָנָא לְאַתְדָכָאָה,
כִּדְין אַסְתָּלָקָא מְגִיהָנָם, וְאַתְלָבָנָת מְחוֹבָהָא כְפִרְזָלָא
דְאַתְלָבָן בְנוֹרָא, וּסְלָקִין עַמָּה, עַד דְעַאלָת לְגַנְתָּא דְעַדְן
דְלַתְתָּא, וְאַסְתָּחִי תְמָן בְאַיְבָן מִיאָ, וְאַסְתָּחִי בְבּוֹסְמִין
דְתָמָן. כָמָה דָאת אָמֵר, (שיר השירים) מְקַטְרָת מֶר וְלִבְנָה.
וְקִימָא תְמָן עַד זְמָנָא דְאַתְגּוֹר עַלְיה לְאַתְרַחָקָא מִאָתָר
דִינְתִבְין בֵיה צְדִיקִיא.

וְכֵד מְטָא זְמָנָא לְסָלָקָא, כִּדְין סָלָקִין עַמָּה, דְרָגָא בַתֵּר
דְרָגָא, עַד דְאַתְקָרִיבָת בְקוּרְבָנָא עַל מְדִבָּחָא. הַדָּא
הַוָּא דְכִתְבָּי, זוֹאת תְהִיה תּוֹרַת המצוּרָע בֵיּוֹם טְהָרָתוֹ
וְהַנְבָא אֶל הַפְּהָנוֹן, פְהָנוֹן עַלְאה הַלְעִילָא, הָאֵי נִפְשָׁא דְלֹא
אַסְתָּאָבָת כָל פֶה, בְהָאֵי עַלְמָא, הָאֵי אִית לְה תְקִנְתָּא,
בְגִוְונָא דָא. וְאֵי לֹא, (קהלת א) מְעֻוּות לֹא יִכְלֶל לְתַקּוֹן וְגַוּ.
(וַיָּקֹרֶא י"ד) זוֹאת תְהִיה תּוֹרַת המצוּרָע. רַבִּי יְצָחָק פָתָח, (קהלת
א) וּזְרָח הַשְּׁמֶשׁ וּבָא הַשְּׁמֶשׁ וְגַוּ. הָאֵי קָרָא אַתְמָר,

וְאוֹקִימָנוּ לִיהְ בְּנֵשֶׁמֶתָּא דְבָרְ נֶשֶׁ, בְּשֻׁעַתָּא דְהִיא קִיּוֹמָא עַמְּיהָ דְבָרְ בְּשָׁ בְּהָאִ עַלְמָא, בְּדִין, וּזְרַחַת הַשְּׁמֶשׁ. וּבְאַהֲרֹן הַשְּׁמֶשׁ, בְּזָמָנוּ דְגַפְיָק בָּרְ נֶשֶׁ מְהָאִ עַלְמָא, וְאַשְׁתְּכָה בְּתִשְׁוֹבָה, בְּדִין אֶל מְקוּמוֹ שׂוֹאָף זְרַחַת הַוָּא שֶׁם, אֵי זְפָאָה אַיָּהוּ, כִּמְהָ דְאָתָּ אָמָר, (וַיָּקֹרְאַ בְּבָ) וּבְאַהֲרֹן הַשְּׁמֶשׁ וְטַהַר, וְאַחֲרֵי יַאֲכֵל מִן הַקָּדְשִׁים.

תָּא חִזֵּי, כָּל חֹבֵי עַלְמָא, קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא מְכֹפֵר עַלְיָהִוּ, בְּתִשְׁוֹבָה, בָּרְ מְהָהוּא לִישְׁנָא בִּישָׁא, דְאַפִּיק שָׁוֵם בִּישָׁ עַל חֶבְרִיה. וְהָא אוֹקְמוֹתָה, דְכַתִּיב, זֹאת תְּהִיא תּוֹרַת הַמְצֹרָע, זֹאת הִיא תּוֹרַתוֹ שֶׁל מְוֹצִיא שֶׁם רָע. רַבִּי חִיא אָמָר, כָּל מָאן דְאַפִּיק לִישְׁנָא בִּישָׁא, אַסְתָּאָבוּן לִיהְ כָּל שִׁינְפּוֹי, וַיְתַחְזֵי לְסָגָרָא, בְּגִין דְהַהְיָא מֶלֶה בִּישָׁא סְלִקָּא וְאַתְעַר רַוְחָא מְסָאָבָא עַלְוִי וְאַסְתָּאָבָא, אָתֵי לְאַסְתָּאָבָא מְסָאָבָין לִיהְ, בְּמֶלֶה דְלִתְתָּא אַתְעַר מֶלֶה אַחֲרָא.

פָּתָח וְאָמָר, (ישועה א) אֵיכָה הִיתָּה לְזֹנָה קְרִיהָ גָּאָמָנה וְגוֹ. מָאן דְהָות מְהִימָּנוּ לְבָעָלה, אַהֲדָרָת לְזֹנָה. מַלְאָתִי מְשֻׁפֵּט, מְשֻׁפֵּט, וְדָאי דָא קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, צְדָקָה, דָא בְּנֵשֶׁת יִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דְאַתְעַרְתָּ מֶלֶה אַחֲרָא, אַסְתָּלָק מִנְהָ קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וְשַׁרְיָא בְּהָ רַוְחָא דְקָטוֹלִי. הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב וְעַתָּה מְרֹצָחִים. וְמָה יְרוּשָׁלָם קִרְתָּא קִדְיָשָׁא כְּךָ,

שָׁאַר בְּנֵי נְשָׁא עַל אַחֲת כִּמָּה וּכִמָּה. הַדָּא הוּא דְכֹתֵיב,
זֹאת תְּהִיא תּוֹרַת המצווע.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, זֹאת תְּהִיא וְדָא לְקַבְּלִיה לְאַתְפְּרַעַ
מִגִּיה, הַהְנוּא מֹצִיא שֵׁם רָע, בַּיּוֹם טְהָרָתוֹ וְהַוְּבָא
אֶל הַפְּהָנוֹן, מַאי קָא מִשְׁמָעַ לֵן. מִשְׁמָעַ, מִאן דָאִית לֵיה
לִישְׁנָא בִּישָׁא צָלוֹתִיה לֹא עַלְתָּקְמִי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
הַהְא אַתְעַר עַלְיָה רְוִיחָא מִסְּאָבָא. כִּיּוֹן דָאַהֲדָר בַּתְשׁוֹבָה
וּקְבִּיל עַלְיָה תְשׁוֹבָה, מַה כְּתִיב, בַּיּוֹם טְהָרָתוֹ וְהַוְּבָא אֶל
הַפְּהָנוֹן וְגוֹ וְרָאָה הַפְּהָנוֹן וְגוֹ.

(ויקרא יד) וַצְוָה הַפְּהָנוֹן וַלְקָח לְמַטְהָר שְׂתִי צְפָרִים חַיּוֹת. רַבִּי
צָחָק וּרְبִּי יוֹסֵי הָוו שְׁכִיחֵי קְמִיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. יוֹמָא
חד אָמַר לֵיה, עַז אָרְזָה אִדְיעַ, כִּמָּה דָאַת אָמַר, (מלכים
א ח) מִן הָאָרְזָה אֲשֶׁר בְּלִבְנָוֹן, הַהְא הָהּוּא עַז אָרְזָה, לֹא
אֲשַׁתְּרִשֵּׁן נְטִיעָוִי אֶלָּא בְּלִבְנָוֹן, וְהָא אַתְמָר. אִזְׁוֹב לִמְהָה,
וּמַאי הוּא.

פָתָח וְאָמַר, וַלְקָח לְמַטְהָר שְׂתִי צְפָרִים חַיּוֹת טְהוֹרוֹת
וּעַז אָרְזָה וּשְׁבִי תּוֹלְעָת (דף נ"ג ע"ב) וְאוֹזֶב. תָא חַווִי, בְּרִ
נְשָׁדְמָשְׁתָדֵל בְּפֻולְחָנָא דְמָאִירָה, וְאֲשַׁתְּדֵל בְּאָוָרִיתָא,
קוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שָׁאָרִי עַלְוִי וּשְׁכִינָתָא אֲשַׁתְּתָפָא
בְּהַדִּיה. כִּיּוֹן דִּבֶּר נְשָׁדְמָשְׁתָדֵל לְאַסְתָּאָבָא, שְׁכִינָתָא אֲסַתְּלָקָת
מִגִּיה, קוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְרַחִיק מִגִּיה, וְכֹל סְטָרָא

דִּקְדוֹשָׁה דִּמְאֵרִיה מֶרְחָקִין מְגִיה, וּשְׁאָרִי עַלְיהָ רֹוח
מֶסְאָבָא וּכֶל סְטָרָא דְמֶסְאָבָא, אֲתִי לְאַתְּדָכָא מְסִיעָן
לִיה. בַּתֵּר דְאַתְּדָכִי וְאַהֲדָר בַּתְּשׁוֹבָה, הַהוּא דְאַסְתָּלָק
מְגִיה אַהֲדָר, וּשְׁאָרִי עַלְיוֹ.

תָּא חִזְוֵי, בַּתְּבִיב וְלַקְחָה לְמַטְהָר שְׁתִּי צְפָרִים חִיּוֹת טְהוֹרוֹת.
כִּיּוֹן דָּאָמֵר, שְׁתִּי צְפָרִים, לֹא יַדְעַנָּא דְאַיְנוֹן חִיּוֹת,
אֵלָא, הָא אוּקְמוֹה, אָבֵל חִיּוֹת, חִיּוֹת מִמְּשָׁה. כַּמָּה דָאָת
אָמֵר (יחזקאל א) וְאָרָא חִיּוֹת, לְקַבֵּל אַתְּרָדִינְקִי מִבְּיִהוּ
גְּבִיאִי מִהִמְגִי, וַעֲזִי אָרֶז הָא אַתְּמָר, וַשְׁבִּי תּוֹלְעָת, סְטָר
סְוִימְקָא דְגִבְּירָה דְאַשְׁתָּתָף בְּהַדִּיה בְּקִדְמִיתָא. וְאַזְוּב, דָא
וְזַעַרְא, דִּינְגִיק לִיה לְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, וַבְּגִין כֵּה, עַז אָרֶז
וְאַזְוּב, אַזְלָנוּ כְּחַדָּא, וַעֲלָל דָא וְוִי כְּחַדָּא אַשְׁתְּכַחַח, חַד
עַלְּאָה, וְחַד זַעַרְא, וְקַרְיִין לוֹן, וְעַלְּאָה, וְתַתְּאָה.
וְכַלְהוּ אַהֲדָרוֹ לְשָׁרִיא עַלְיוֹ בְּגִין דָהָא אַתְּדָכִי, לְקַבֵּל
אַלְיָן, לְתַתְּא (מניהו), עַז אָרֶז וְאַזְוּב וַשְׁבִּי תּוֹלְעָת אַשְׁתְּכַחַח
(בשמא) בְּדִכְיּוֹתָא דָא, וְתַלְיָין מְאַלְיָן עַלְאָין.

רַבִּי יְהוּדָה וּרַבִּי יַצְחָק הוּא אַזְלִי בְּאַרְחָא. יַתְבוּ בְּהַהוּא בַּיִ
חַקְלָא וְצַלָּו. בַּתֵּר דְסִימָו צְלוֹתָא קָמוּ וְאַזְלָנוּ. פֶּתַח
רַבִּי יְהוּדָה בְּמַלְיִי דְאַוְרִיתָא. וְאָמֵר, (משליג) עַז חִיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּה וְתוֹמֶכֶת מְאוֹשָׁר. עַז חִיִּים, דָא אַוְרִיתָא,
דָאֲיהִי אַילְגָּנָא עַלְּאָה רַבָּא וְתַקִּיף. תּוֹרָה, אַמְּמָא אַקְרָי

תורה. בגין דאורי וגלי במא דהוה סתיים דלא אתיידע. חיים, דכל חיים דלעילא בה אתכלילו, ומבה נפקין. למוחזיקים בה, לאינון דאחדין בה, דמאן דאחד באורייתא אחד בכלה, אחד לעילא ותתא. ותומכיה מאושר, מאן תומכיה. אלין אינון דמטילין מלאי, לביסן של תלמידי חכמים, במא דאויקמה.

ותומכיה, זכי לביאי מהימני דיפקון מגיה. מאישר, אל תקרי מאושר, אלא מראשו, אינון תמכין לאורייתא, מראשו ועד סופו. מראשו, דא רישא דכלא דאקרי ראש, דכתיב, (משל ח) מעולם גסכת' מראש. וראש דא חכמה, דאייה רישא לכל גופא, וגופא אטפشت ביה עד סיומה דשית סטרין, ותומכיה, במא דאת אמר, (שיר השירים ח) שוקיו עמודי שש. לאינון דמטילין מלאי לביסן של תלמידי חכמים אינון תמכין לאורייתא מרישא עד סיומה דגוף, וכל מהימנותא, ביה תליא, ואתמה. זכי לבניין דיתחzon לביאי מהימני. רבינו יצחק פתח, (ויקרא א) ויקרא אל משה וידבר יי' אלו מאהיל מועד לאמר. ויקרא אלף זעירא, אמא. אלא בגין לאחזה מאן הוא ההוא דקרא, ההוא דשרי במקדשא, ובדין זמין למשה, במאן דזמין אוישפייז. הכא א' זעירא, ה там א' ربთא, אדם שת אגוש. (ס"א אדם) דא שלימי דכלא.

תֵּא חִזֵּי, מָה בֵּין מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן, הִי מִבֵּיתוּ עַלְּאָה. אֶלָּא
מֹשֶׁה עַלְּאָה, מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבִּינָא דְמַלְכָא, אַהֲרֹן,
שׁוֹשְׁבִּינָא דְמַטְרוֹנִיתָא. מַתְלָל לְמַלְכָא דְהֹוה לֵיה
מַטְרוֹנִיתָא עַלְּאָה. מָה עֲבָד. יְהִב לְה שׁוֹשְׁבִּינָא לְתַקְנָא
לְה וְלְאַסְתְּכָלָא בְמַלְיִי דְבִיתָא. וּעַל דָא, כִּד עַיִיל
שׁוֹשְׁבִּינָא דָא לְמַלְכָא, לֹא עַיִיל אֶלָּא עַם מַטְרוֹנִיתָא,
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, בָּזָאת יָבָא אַהֲרֹן וְגַוּ.

מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבִּינָא לְמַלְכָא, בְּגִין כֵּך אַזְדָּמָן בְּאוֹשְׁפִיּוֹא,
וְלֹבֶתֶר, וַיְדַבֵּר יְיָ אֶלְיוֹ. אַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבִּינָא
לְמַטְרוֹנִיתָא, וְכֹל מְלוֹי הָוֹ, לְפִיסָא לְמַלְכָא
בְמַטְרוֹנִיתָא, וַיְתַפֵּים מַלְכָא בְהַדָּה. וּעַל דָא בְּגִין דְאֵיתָו,
שׁוֹשְׁבִּינָא לְה שִׁנִּי מְדוֹרִיה בְהַדָּה, לְתַקְנָא בִּיתָא וְלַעֲיִינָא
תַּדִּיר בְמַלְיִי דְבִיתָא. וּעַל דָא אַתְּתָקֵן כְּגֻונָא דְלַעַילָא,
וְאַקְרֵי פְּהָן גָּדוֹל. מְנָא לֹן. דְכַתִּיב, (תהלים ק) אַתָּה כְּהָן
לְעוֹלָם עַל דְבָרַתִּי מַלְכֵי צְדָקָה.

וּבְגִין כֵּך כָּל מָה דְאַצְטְּרִיךְ מַבֵּי מַלְכָא, גַּטִּיל, וְלִיתְ מָאָן
דִּימְחֵי בִּידֵיה. וּעַל דָא הוּא קָאִים לְדִבָּאָה לְכָל
אִינּוֹן דְעַאלְין לְבֵי מַטְרוֹנִיתָא, בְּגִין דָלָא (דף נ"ד ע"א) יְשַׁתְּפָח
מִסְאָבָא בְּאִינּוֹן בְּגִין הַיכָּלָא. וּבְגִין כֵּך פָּתִיב, וְלֹקַח
לְמַטְהָר שְׂתִּי צְפָרִים וְגַוּ.

רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח וְאָמַר, (תהלים ב) יוֹשֵׁב בְּשָׁמִים יִשְׁחַק יְיָ

ילעג למו. יושב בשמים ישחק, דא יצחק דאתי מסטרא דחмерא, בהיר בקדמיה, ותיה, ולברת זעים ותריה. הדא הוा דכתיב יושב בשמים ולא כתיב, יושב שמים. ישחק, בהיר ותיה. ועל דא דינא בהיר ותיה, להו לשיעיה.

ולברת מה כתיב, אzo ידבר אילימו באפו ובחרונו יבָּלְמוֹ. וכד ארחי דחיביא, קודשא בריך הויא בהיר להו בהאי עלמא, ונהייר לוֹן אֲנָפִין בְּחַמְרָא, דנהיר בקדמיה, ולברת זעים וקטייל. וקודשא בריך הויא משיך לוֹן לחיביא, אֵי יהדרון לקבליה, יאות, וαι לא שיי לוֹן מההוא עלמא דאתי, ולית לוֹן ביה חולקא, וששתzion מצלא. אתון לאתדכאה, מסיעין לוֹן. וקודשא בריך הוא מדפי לוֹן וקריב לוֹן לגבייה, וקاري עליהו שלום. הדא הוा דכתיב (ישעה נ) שלום שלום לרחוק ולקרוב וגוו.

(ויקרא ט"ז) ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים بلا עת נדתה וגוו. רבי חייא פתח ואמר, (ובריה י) הנה יומ בא לוי וחלק שליך בקרבה. הא קרא הבי מבעיליה, הפה יומ יבא, מא, הנה יומ בא. אלא שפבר בא, עד לא אברי עלמא, והוא יומ דביה עבד דינא לחיביא. והוא יומ דביה יתפרע קודשא בריך הוא מאינון דעקבון

לונן לישראל. האי יומם בא וקאים קמי קודשא בריך הוא, ותבע מגיה למעבד דינה ולשצאה עבודה כוכבים ומזרות, ואתייהיב ליה רשות, כמה דעת אמר (זכירה יד) ואספתה את כל הגויים אל ירושלים למלחמה וגוז'.

רבי יצחק אמר, תירין יומין איינון לקודשא בריך הוא, חד שארי עמיה, וחד אני לקמיה, ובאלין עביד קודשא בריך הוא קרבין בכלל. וכד הא יומא, אני לאגחא קרבא, אוזרווג בההוא יומא אחרא, ונטיל זייןין על זייןיה, ואגח קרבא בכלל, באינון ראמין ונמנוכין. הגדא הוא דכתיב, (ישעה ב) כי יום ל'י צבאות, על כל גאה ורמ וועל כל נשא ושפלו.

רבי שמעון אמר, ואשה כי יזוב זוב דמה וגוז'. הינו דכתיב, (ישעה לד) חרב ל'י מלאה דם. מלאה דם ודי, דכתיב כי יזוב זוב דמה ימים רבים. בלי עת בדתה, הינו דכתיב, (דניאל ט) וישקד יי' על הארץ ויביאה עליינו. דתגיבן, קודשא בריך הוא אקדים פורענותא לעלמא, חייביא מקדמין פורענותא בחוביהון למשתי לעלמא, או כי תזוב על בדתה. הינו (ויקרא כו) ויספת ליפרה אתכם, מהו ויספת ליפרה. אוסף דינה על דינה, ואתן דמא על דמא, יתר על מה דעתה בהוא חרב ל'י מלאה דם.

כתיב, (בראשית ח) **לא אוסף** **לקיל** **עוד את האדמה בעבור** **האדם.** מהו **לא אוסף.** אלא, **לא** **אתן** **עוד** **תוספת לה היא חרב,** אלא **כגונא דיכיל עלמא למסבל.** **והא כתיב יספה.** אלא **ליירה כתיב,** **ולא לשיצאה.** **הדא הוא דכתיב,** או **כי תזוב על נדתה.**

כל ימי זוב טומאתה. מהו **כל ימי זוב טומאתה.** אלא **הייביא מסאBIN בחויביהון לגרמייהון,** **ומסאBIN לאתר אחרא,** **כמה דעת אמר,** (במדבר יט) **כי את מקדש יי' טמא.** **ואתער רוח מסאבא עליהו.** **ולזמנא דעתך,** **זמין קודשא בריך הוא לדכאה להו לישראל ולא עברא לההוא רוחא מסאבא מעלמא.** **דכתיב,** (ישעיה נב) **לא יוסף יבא בה עוד ערל וטמא.** **וכתיב** (וביריה יג) **וاث רית הטומאה עביר מן הארץ.** **מן הארץ ודי.** (מן דעתך לאסתבא מסאBIN ליה

(ונדי)

רבי חזקיה הוה יתיב קמיה דרבי אלעזר, **לייליא חד קמו בפלגות לייליא למלעי באורייתא.** **פתח רבי אלעזר ואמר,** (קהלת ז) **ביום טובה היה בטוב וגוי גם את זה לעומת זה עשה האלים וגוי.** **ביום טובה היה בטוב,** **בזמןא דאסגי קודשא בריך הוא חסד בעלמא,** **בעי בר נש למיהה בשוקי ולא תחזהה קמי פלא,** **דהא בד שארי טיבותא דקודשא בריך הוא בעלמא,** **בכלא שארי,**

ובכל אָעֵבֶד טִיבָו וְאָסָגִי לֵיה בְעַלְמָא. וּבְגִין כֵּה, יְתֵחַזֵּי בָר בְּשָׁבָתְגָלִיא בְשֻׁוקִי, וַיַּעֲבִיד טִיבָו דְלִשְׁרִי עַלְיהָ טִיבָו אַחֲרָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב בַּיּוֹם טוֹבָה הָיָה בְטֻוב. הָיָה בְטֻוב וְדָא.

וּבַיּוֹם רָעוֹה רָאה. לֹא פָתִיב וּבַיּוֹם רָעוֹה הָיָה בְּרָע, אַלְאָ בַיּוֹם רָעוֹה רָאה. דְהָא בְשַׁעַתָּא דִינָא תְּלִיא בְעַלְמָא, לֹא לְבָעֵי לֵיה לְאִגְנִישׁ לְאַתְּחֹזָה בְשֻׁוקִא (דף נ"ד ע"ב) וּלְמִיהָךְ יְחִידָה בְעַלְמָא. דְהָא כֵד דִינָא שְׂרִיא בְעַלְמָא, עַל כָּלָא שְׂאֵרִי. וּמְאָן דְפָגָע בֵיה, וְאַעֲרָע קְמִיה, יִתְדֹּן בְהַהוּא דִינָא. וּכְדִין פָתִיב, (משל י"ג) וַיִּשְׁגַּפְתָּ בְלָא מִשְׁפְט. דְהָא מִשְׁפְט אָסְתָלָק מַצְדָק, וְלֹא שְׂרִיא דָא בְדָא עַל עַלְמָא. וְעַל דָא רָאה. רָאה וְהָוִי נְטִיר, אַשְׁגָה וְעַיִן לְכָל סְטָר. וְהָוִי יָדָע, דְבָכְלָהו שְׂרִיא דִינָא, וְלֹא תְפֻוק לְבָר, וְלֹא תַתְּחֹזֵי בְשֻׁוקִא, בְגִין דָלָא יְשִׁרִי עַלְהָ. מַאי טַעַמָא. בְגִין דָגָם אַת זֶה לְעַמֶת זֶה עַשְׂהָה הָאֱלֹהִים. כִּמָה דָכֵד שְׂאֵרִי טִיבָו בְעַלְמָא שְׂאֵרִי עַל כָּלָא, כֵד, כֵד שְׂרִיא דִינָא בְעַלְמָא שְׂאֵרִי עַל כָּלָא, וּמְאָן דְאַעֲרָע בֵיה אַתְּפָס.

תָא חֹזֵי, כֵד דִינָא שְׂרִיא בְעַלְמָא, כִּמָה סִיּוּפִין תְּלִיאִין, דְגַפְקִי מַהְהוּא חַרְב עַלְהָ, וְזַקְפִין רִישָׁא וְחַמָן דָהָא הָהוּא חַרְב עַלְהָ סּוּמְקָא, מַלְיִיאָ דָמָא בְכָל סְטָרִין, כְדִין

גָזְרִין גַּמּוֹסִין. **וּכְמֵה סִיפִּיא אֲתַעֲרוֹ,** (ס"א בדין פסירון סייפין, וכמה גימוסין אתערו) **כַּמָּה דָאָפֶ אָמֵר,** (שיר השירים ג') **אִישׁ חַרְבוֹ עַל יְרָכוֹ.** **וְכַתִּיב,** (יהושע ח) **וְחַרְבוֹ שְׁלוֹפָה בִּידָו.** **וְכַלְהוּ מִשְׁתְּפָחִי לְמַעַבֵּד דִּינָא.** **וּמְאָן דִּיעַרְעָבָהוּ אֶתְזָק.** **פָתִיב,** (בראשית יט) **הַנְּהָה נָא מֵצָא עֲבָדָךְ חַנּוּ בְעִינֵיכְךָ וַתִּגְדַּל חַסְדָךְ וְגַוּ.** **מַאי טַעַמָּא,** **בְּגַיְן דְּכָל אַתְרֵדְדִינָא שְׂרִיא בְּכָלָא שְׂרִיא,** **בֵּין בְּמַתָּא בֵּין בְּמַדְבָּרָא וּבְסַחְרָנָא דְמַתָּא.**

תוֹ פָתָח וְאָמֵר, (שיר השירים ח) **שִׁימְנִי כְחֹותָם עַל לְבָךְ וְגַוּ.** **שִׁימְנִי כְחֹותָם,** **בְּגַסְתִּישָׂרְאֵל אָמְרָה דָא לְקוּדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא.** **שִׁימְנִי כְחֹותָם,** **מְאָן הוּא חֹותָם.** **דָא חֹותָם דְגַוְשְׁפָנָקָא דְקָשָׁוֶת.** **כְחֹותָם עַל לְבָה,** **דָא חֹותָם שֶׁל תְּפָלִין,** **דָאָנָה בָר בָשׂ עַל לְבִיה.** **כְחֹותָם עַל זְרוּעָה,** **דָא יַד כְּהָה,** **דָמְגָה בְּהַהְוָא זְרוּעָה,** **וּמְנוּ יְצָחָק.** **וּבְגַסְתִּישָׂרְאֵל קָאָמֵר שִׁימְנִי כְחֹותָם,** **חֹותָם מַבְעֵי לִיה,** **מַאי כְחֹותָם.** **כְאַיְנוֹן תְּפָלִין דְרִישָׁא,** **דָאָתִי שְׁבָחָא לְכָל גּוֹפָא.** **וְעַל דָא תְּפָלִין בְּזְרוּעָה,** **עַל הַלְּבָב,** **וּבְדָא אַשְׁתַּכְחָה בָר נְשָׁ שְׁלִים בְּגֻוּנָא דְלַעַילָא.**

כִּי עַזָּה כְמֹות אַהֲבָה. **מַאי כִּי עַזָּה כְמֹות.** **אֵלָא לֹא אַשְׁתַּכְחָה קְשִׁיוֹתָא בְעַלְמָא,** **כַּמָּה דְפִרְישָׁוּ דְנַפְשָׁא מְגֻפָּא,** **כֵּד בְּעַזְיָן לְאַתְפָּרְשָׁא.** (על דא) **כֵּךְ אַהֲבָת בְּגַסְתִּישָׂרְאֵל לְקוּדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא,** **דָלָא אַתְפָּרְשָׁן לְעַלְמָין.**

וּבְגִין כֵּךְ תְּפִלָּה שֶׁל יָד, אַתְקַשְּׁרָא בְּזַרְעוֹ, לְקַיִמָּא
דְּכַתִּיב, (שיר השירים ב) שְׁמַאֲלוֹ תְּחַת לְרָאשִׁי.
קַשְׁה כְּשָׁאָל קְנָאָה. בְּכָל דָּרְגִּין דְּגִיהָפָם, לֹא אִתְקַשְּׁרָא
כְּשָׁאָל, דְּנָחִית לְתָפָא מְנִיחָה, בָּר הַהְוָא דָרְגָּא
דָּקָרִי אֲבָדוֹן, וְדֹא וְדֹא אֲשַׁתְּתָפָו כְּחַדָּא. וְדֹא קַשְׁיָא לְהֹו
לְחַיִּיבִּיא מְפָלָא. פֵּה, קַשְׁה כְּשָׁאָל קְנָאָה, דְּלִית קְנָאָה
אֲלָא בְּרַחִימָוֹתָא, וְמַגּוֹ רַחִימָוֹתָא אָתֵי קְנָאָה, וּמַאֲן דְּקַנְּגִי
לְהַהְוָא דְּרַחִים (וַיְחִי קָעָה ע"א) יָתִיר, קַשְׁיָא לֵיה לְאַתְפְּרַשָּׁא
מְגִיה מִהְהָוָא דָרְגָּא דָקָרִי שָׁאָל, דָאִיהוּ קַשְׁיָא מִכָּל
דָּרְגִּין דְּגִיהָפָם.

רְשַׁפִּיה רְשַׁפִּי אִישׁ שְׁלַחְבָּת יְהָה. וּמַאֲן אִיהוּ שְׁלַחְבָּת יְהָה,
דֹּא אֲשָׁא דְּנַפִּיק מַגּוֹ שׂוֹפֵר, כְּלִיל מִירְוחָא וּמִיאָ.
וְמַגּוֹ הַהְוָא שְׁלַחְבָּא כַּד מַתְלַחְטָא בְּכֶנֶּסֶת יִשְׂרָאֵל, אָזְקִיד
עַלְמָא בְּשְׁלַחְבּוֹתָא בְּקְנָאָה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא,
וּבְשֻׁעַתָּא דְּהִיא מִקְבָּאָה לֵיה, וּוְיָדָעָרָע בְּשְׁלַחְבּוֹתָא,
דָאִיהוּ יַתְוקֵד בְּהָוָה.

תוֹ פַּתַּח וְאָמֵר. (שיר השירים ח) מִים רַבִּים לֹא יוּכְלָו לְכִבּוֹת
וְגַוּ. מִים רַבִּים דֹּא דְּרוֹעָא יְמִינָא, דְּבָעֵי לְקַשְּׁרָא בְּיַה
קַשְׁרָא דְּתְפִלָּה עַל דְּרוֹעָא שְׁמַאֲלָא, לְקַיִמָּא וּמִינָו
תְּחַבְּקִנִּי. דָּבָר אַחֲרִי, מִים רַבִּים, דֹּא הַוָּא נְהָר עַלְאָה,
דְּמִגִּיה נְפָקִין נְהָרֵין לְכָל עַבְרִי, וּכְלָהָיו נְגִידִין וְאַתְמִשְׁכִּין

מגיה. כמה דעת אמר, (תהלים צ) מקולות מים רבים. מאינון קולות דמים רבים, ובפקן ואתmeshben מגיה. ונחרות, כמה דעת אמר, נשאו נהרות וגוו.

תוספה תא

בוז יבוזו לו. מי בוז. יומא תניניא ויוםא שתיתאה ויוםא שביעאה דסופות, דבוזון הו מנתקי מים וין. די יומין דסופות, בהזון הו מקריבין ישראל, ע' פרים, לכפרא על שביעין ממגנו, בגין דלא ישתחר עלמא חרוב מניחו, חדא הוא דכתיב, (במדבר כט) ובחמשה עשר يوم וגוו' והקרכבתם עולה אשה וגוו'. (ע"כ Tosfeta)

לגביה, ולא לאתקשרה בהזה, בוז יבוזו לו, כל אינון (דף נ"ה ע"א) אוכלויסין וכל אינון משריין דלעילא, לההוא הזון יקר, ההא לית רעה תא לכלהו אלא בשעתא דבנשת ישראל מתקשרא فيه בקודשא בריך הוא, ומטערטא בהדייה, פדין כל איבון אוכלויסין, וכל אינון משריין, וכלהו עלמיין כלחו בהדי, בנחירו, בברקאנ, (על דא אמר) כתיב שמאלו תחת בראשי וימינו תחבקני.

אם יתן איש את כל הזון ביתו באהבה, דרחים בנסת ישראל לקודשא בריך הוא, יבוזו לו. (שיר השירים ח) בוז יבוזו לו, יבוז מבעי ליה, מי יבוזו לו. אלא, אם יתן איש, דא קודשא בריך הוא. את כל הזון ביתו, כמה דעת אמר (משל כי) כל הזון יקר ונעים.

באהבה, דבנשת ישראל לגביה, ולא לאתקשרה בהזה, איבון משריין דלעילא, לההוא הזון יקר, ההא לית רעה תא לכלהו אלא בשעתא דבנשת ישראל מתקשרא فيه בקודשא בריך הוא, ומטערטא בהדייה, פדין כל איבון אוכלויסין, וכל אינון משריין, וכלהו עלמיין כלחו בהדי, בנחIRO, בברקאנ, (על דא אמר) כתיב שמאלו תחת בראשי וימינו תחבקני.

מִן דָּאָנָה תְּפִלִין, כִּד מִנֵּחַ תְּפִלָּה שֶׁל יָד, בַּעֲיַ לְאֹוֹשֶׁטָּא
דְּרוֹעָא שְׁמָאָלָא, לְקַבְּלָא לְהַ לְפִגְסָת יִשְׂרָאֵל,
וְלְקַשְׁרָא קַשְׁרָא עִם יִמְבָּא, בְּגִין לְחַבְקָא לְהַ, לְקַיְיָמָא
דְּכַתִּיב, שְׁמָאָלוֹ תְּהַת לְרָאֵשׁ וַיְמִינָו תְּחַבְקָנוּ. לְאַתְּחַזָּא
בָּר בְּשַׁ בְּגֻוְנָא דְלַעַילָא, וְלְאַתְּעַטְרָא בְּכָלָא, וְכָדִין בָּר
בְּשַׁ שְׁלִים בְּכָלָא, בְּקַדְוָשָׁה עַלְאָה. וְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קָאֵרִי עַלְיהָ, (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אַתְּפָאָר.

רַבְיִ חִזְקִיָּה פָתֵח וְאָמֵר, (תְּהִלִּים יז) שְׁמַעַה יי' צְדָקָ וְגֹו, כִּמֵּה
חַבְיבָה כִּגְסָת יִשְׂרָאֵל קָמִי קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְבָכָל
זְמָנָא דְכִגְסָת יִשְׂרָאֵל, אַתְּתַ קָמִיה דְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָזְדָמָן לְקַבְלָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
שְׁמַעַה יי' צְדָקָה קְשִׁיבָה רְבָתִי הָאוֹיִנָה תְּפִלָּתִי. אָמֵר דָוד,
אָנָא אַתְּקַטְרָנָא בְּכִגְסָת יִשְׂרָאֵל. כִּמֵּה דָהִיא אַשְׁתְּכַחַת
לְקָמָה, אָנָא גַּמִּי הַכִּי אַשְׁתְּכַחַנָּא. וּבְגִין כֵּד שְׁמַעַה יי'
צְדָקָ, בְּקָדְמִיתָא, וְלֹבֶתָר, הַקְשִׁיבָה רְבָתִי הָאוֹיִנָה תְּפִלָּתִי.
בְּלֹא שְׁפָתִי מְרָמָה. מַאי בְּלֹא שְׁפָתִי מְרָמָה. אֶלָּא הַכִּי
תִּגְיִנָּן. בֶּל מַלְהָ וּמַלְהָ הַצְלֹותָא, דְאַפִּיק בָּר בְּשַׁ
מְפֻומִיָּה, סַלְקָא לְעַילָא וּבְקֻעָא רְקִיעִין, וּעַאלָת לְאַתְר
דְּעַאלָת, תִּמְןָן אַתְּבָחַנְתָה הַהִיא מַלְהָ, אֵי הַיָּא מַלְהָ דְכַשְּׁרָא
אֵי לָא, אֵי אֵיהִ מַלְהָ דְכַשְּׁרָא עַלְיָין לְהַ קָמִי מַלְכָא
קַדְיִשָּׁא לְמַעַבְדָ רְעוֹתָה. וְאֵי לָאו, סַאֲטִין לְהַ לְבָר,
וְאַתְעַר בְּהַהִיא מַלְהָ רֹוחָ אַחֲרָא.

וְתֵא חֹזֵי, כִּתְבָּה בַּיּוֹסֶף, (תהלים קה) עַפּוּ בְּכֶבֶל רַגְלוֹ וְגוֹ'. עַד אִימְתִּי, עַפּוּ בְּכֶבֶל רַגְלוֹ. עַד עַת בָּא דְּבָרוֹ אָמְרָת יְיָ צְרָפְתָהוּ. עַד עַת בָּא דְּבָרוֹ דָמָן. אֶלָּא עַד עַת בָּא דְּבָרוֹ (קדושים, ואתבחין) הַהִיא מֶלֶת, הַדָּא הוּא דְכִתְבָּה, אָמְרָת יְיָ צְרָפְתָהוּ. פְּדִין, שָׁלֹחْ מֶלֶךְ וַיַּתְּירָהוּ מַוְשֵׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחַהוּ. אֲדָהָכִי הוּה אַתָּא צְפְרָא.

אמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, בְּתִיב, (שמעאל א כה) וַהֲיֵתָה נֶפֶשׁ אֲדוֹנִי צָרוֹר בָּצְרוֹר הַחַיִּים. נֶפֶשׁ אֲדוֹנִי סְתִּים. בָּמָה דָאָת אָמָר, (תהלים כד) אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשֹׂא נֶפֶשׁ, הָא עִידָּנָא בְּצְפָרָא לְאַתְקְשָׁרָא בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל וְלְאַתְחָבְרָא בְּבָעָלה, זְכָרָן אִינּוֹן צְדִיקִיא דְמִשְׁתְּדִילִין בְּאוֹרִיִּתָּא בְּלִילִיא, וְאַתָּאן לְאַתְקְשָׁרָא בְּיה בְּקוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וּבְגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל. עַלְיָהוּ בְּתִיב, (משליכ גג) יִשְׁמַח אָבִיךְ וְאַמְּךָ וְתִגְלַי יְוָלִידָתֶךָ.

אמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר בְּתִיב, (ויקרא טו) וְהַזְרַתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְטוּמָתֶם וְגוֹ' בְּטֻמָּם אֶת מִשְׁפְּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם. וְהַזְרַתֶּם, פְּהָאֵי זֶר, הַאִיהוּ זֶר מִפְלָהָה, וְלֹא אַתְחָבֵר בָּמָה דְלִיתְתָּה דִילִיה.

וְתֵא חֹזֵי, בְּשַׁעַתָּא דְמִסְתָּאָבִין בְּנֵי נִשְׂא לְתִתְאָ, מִסְאָבִין לוֹן בְּכָלָא, וְהָא אַתְמָר. אֶבְלָל, בְּשַׁעַתָּא דְרוֹיחָ מִסְאָבָא אַתְעָר (ס"א לְמִתְאָ, אַתְעָר רֹוחׁ וּכְוּ) חַשְׁבָּתוֹן זֶר, אֶלָּא רֹיחָ

מִסְאָבָא דְּלִתְתָּא, אַתְּעֵר רֹוח מִסְאָבָא אַחֲרָא, וְאַתְּיִהְיבֶּלֶת
לִיה רְשׁוֹתָא לְבִנְתָּא לְעַלְמָא. מַאי רְשׁוֹתָא, רְשׁוֹתָא
דְּקָדוֹשָׁה דְּהֻווָּה בְּחִיתָּה וּמְחֵי בֵּיה, לֹא אַשְׁתַּכְחַ, וְאַסְתַּלְקַ
וּכְדִין אַתְּגַלְלֵיָא דִינָא, לְקַבְּלֵי הָזִין דִתְיִבְין, וְאַוְסִיף דִינָא
עַל דִינְיהָ, וּכְדִין, תְּרֵין רֹוחֵין מִשְׁתְּפָחִין בְּעַלְמָא, חַד,
רוֹחָא דִינָא, וּחַד, רֹוחָא דִמְסָבָא.

אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אֲצַטְרִיכָּנָא הַכָּא לְמַיִםַּר מְלָה
דָאוֹלִיפְנָא מַאֲבָא. תָא חֹזֵי, הַכָּא יַלְפִינֵן מְגַע
דְבִיתָא. דְכֶד רֹוחָא מִסְאָבָא שְׂרִיא בְּבִיתָא וּקְוִדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא בְעֵי לְדִפְאָה לֵיה, שְׂדָר נְגַע צְרָעָת בְּבִיתָא, לְקַטְרָגָא
דָא בְּדָא, וְהָוָא נְגַע לֹא אַעֲדֵי מִבִּיתָא, וְאַפְּ עַל גַּב
דְרוֹחָה מִסְאָבָא אַסְתַּלְקַ מִהָּוָא בְּבִיתָא, עַד דִינְתָצְוָן בְּבִיתָא,
אַבְנִין וְאַעֲזִין וְכֹלֶא, כְדִין אַתְּדִכִּי אַתְּרָא.

כְהָא' גְוֹנוֹנָא, מַאן דְאַסְתָּאָב וְאַתְּעֵר רֹוחָא מִסְאָבָא
וּשְׁאָרִי עַלוֹי, כְדַבֵּעַי קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא לְדִפְאָה
עַלְמָא, אַתְּעֵר רֹוחָה דִינָא תְקִיפָא, וְאַשְׁתַּכְחַ בְּעַלְמָא
וּשְׂרִיא עַל הָוָא רֹוחָא מִסְאָבָא, וּמַקְטָרָגִי דָא בְּדָא, עַד
(דף נ"ה ע"ב) דִיתְעַבֵּר מַעַלְמָא, וְהָוָא רֹוחָה דִינָא תְקִיפָא, לֹא
אַסְתַּלְקַ מַאֲתָרִיה עַד דִינְתִצְוָן אֶתְרָ, שִׁיְפִין וְגַרְמִין וְכֹלֶא,
כְדִין אַתְּדִכִּי עַלְמָא וְאַתְּעַבְרוּ מְגִיהָ רֹוחֵין מִסְאָבִין,
וְעַלְמָא אַשְׁתַּכְחַ בְּדִכְיָו.

ועל דא תנינן, אתה לאסתאבא מסאBIN ליה ודאי. ווי' ליה לביר נש כד שארי עלייה רוח מסאבא, ואשתכח ביה בעלמא, דוידי ליינדע, קודשא בריך הווא בעי לבערא ליה מן עלמא. וכאיין איבון צדייקיא דבלחו קדישין, ואשתכח בקדושה קמי מלפआ קדישא, ושריא עלייהו רוח קדישא, בהאי עלמא ובעלמא דאתה.

כיוון דאתא צפרא קמו איזו.

עד דהו איזלי, פתח רבי אלעוז ואמר, (בראשית לב) **ויעקב הילך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים. ויעקב הילך בדרך איזיל לקבל אבוהו.**

תוספתא

(נ"ח מ"ה) רבי אלעוז, ורבי יוסי חמי, הו איזלי מאושא ללוד. אמר רבי יוסי לרבי אלעוז, אפשר שמעט מאבוד מאוי דבתייב, ויעקב הילך לדרך וגוו. אמר ליה לא ידענא. עד דהו איזלי מטו למערתא ללוד. שמעו ההוא קלא דאמר, תרי עזולין דאיילתא עבדו קמאי רעהה דניחה לי. ואינון הו משריתא קדישא דערע

תא חזי, כל זמנה, דיעקב אשתכח לגביה דלבן לא מליל עמיה קודשא בריך הווא, (ולא אשתכח לגביה) **ואי תימא, והא כתיב,** (בראשית לא) **ויאמר יי' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתק וגוו.** **האי בסופה** הוה, **בזמןא דבעא לאתפרשא מלבן ובדאתפרש מגיה,** אתו **לקבליה**

יעקב קמיה. אתרגיש רבי אלעוז, ואסתער בענפשו, ואמר, מרים דעלמא בך אורחוי, טב לו דלא נשמע, שמענא ולא ידענא. אתרחיש ליה ניסא, ושמע ההוא קלא דאמר, אברם ויצחק הו, נפל על אנפו ויחמָא דיוקנא האבו, אמר ליה, אבא, שאילנא ואתיובנא, דאברם ויצחק הו, דערעו ליעקב בך אשתויב מלבן. אמר ליה ברוי, פוק (ס"א פסקו) פתקה, וסב סבתה, פום ממיל לרברבו הוה. ולא דא היא בלחוורי, אלא לבל צדיקיא נשמרתווון הצדיקיא מערעין קדרמויה לשיזוביתיה, ואיננו מלאכיא קדריש夷 עלאי.

ותא חוו, יצחק קיים הוה בהיא שעטה, אבל נשמתיה קדישא אתרנסיבת בכורסיא יקרה דמאריה, בך אתקעד על גבי מדבחה.

איפון מלacci ואוזפוה באורה.
תא חוו, כתיב, ויפגעו בו. ויפגע במלacci אלhim מבעי ליה, מאי בו. אלא איןחו אותו לאתכללא בית מאי (ואזפוהו באורה). לאתכללא בית. אלא איפון מسطרא דגבורה קאטיין, דכתיב מלacci אלhim, וחמא מسطרא אחרא מלacci דרשמי, לאתכללו בית רשמי וידינה.

תא חוו, בקדמיתא, מחנה אלhim, זה חד. לבער ויקרא שם המקומ ההוא מחנים, תרי. חד מسطרא דдинא ועד מسطרא דרשמי, מלacci מהאי גיסא, ומלאכין מהאי גיסא, ועל דא כתיב, ויפגעו בו.

ומבדין אסתמו עינוי מחיון.
היינו דבתייב, (בראשית לא)
ולילא גנו' ופחד יצחק היה
לי. (ע"בתוספותא)

ד'יקא. ויאמר יעקב כאשר
ראם, ראה אתם מבעי
ליה, מי ראמ. אלא חמא
לון בלילה בחדר, מתהבקז

דא ברא, מתחברן דא ברא, ועל דא כתיב ראמ, וכלהו
אתו לאוזפה ליה ולשיזבא ליה מידא דעתשו.

כתיב ביה בעשו, (בראשית כה) ויצא הרាជון אדמוני. ויצא
הרាជון, אי תימא, דיעקב טפה קדמאתה הוות,
לאו ה כי, דהא כתיב, ויצא הרាជון, ולא כתיב, ויצא
ראצון. ו בגין ד יצחק ATI מסטרא דינא קשייא, נפק
עשו אדמוני, סומקא. דאי יעקב הוות בוכרא, ההיא טפה
קדמאתה נפקא ה כי סומקא. אבל טפה תניננא הוות, ובגין
כח לא נפקא ה כי, דהא מסטרא דרחמי הוות ההיא טפה,
מהאי גיסא ומהאי גיסא.

וטפה העשו לא הוות בטפה דיעקב, דדא שלים ודא לא
שלים. ובהיה שעתא, יצחק הוות (דף נ"ו ע"א) מכיוון
בסיומה דינא קשייא, דאפייק בסטרוי, בಗליפו טהירין
בשייפוי, בגין כח עשו, זה מה דאתהתקיך מדחבא.
ועל דא תנין, דבעי בר נש לבונא בהיה שעתא,
ברעוותא דמאריה, בגין דיפוק בגין קדיישין
לעלמא. ואי תימא, יצחק לא אתבון. לאו ה כי, אלא

אתכפּוֹן בְּקָדוֹשָׁה, וְאֶתכפּוֹן בְּסִימָא דְּהַהוּא אֶתְר, וְאֶשְׂתָּכֵח כֵּד גְּפֵק הַהִיא טֶפֶה קְדֻמָּה, בְּהַהוּא אֶתְר מִמְשָׁ, וְעַל דָּא פְּתִיב, בְּלוּ פְּאַדְרָת שַׁעַר.

תֵּא חֲזִי, הוֹד בְּשִׁפְירֹו דְּסִימָקָא נְפֵק, וְאֶתְאָחָד בְּקָדוֹשָׁה דְּמָאִירָה. וְעַל דָּא פְּתִיב, (שמואל א טז) וְהַוָּא אַדְמָוְנִי עַם יִפְהָעִינִים וְטוֹב רָאִי. אַבְלָא יַעֲקֹב בְּוֹכֶרֶא הַוָּה מְפִיה דְּעָשָׂו, לֹא מְטֶפֶה, אַלְאָ דְּכּוֹנוֹה דְּרֻעִיתָא, בְּאַילְנָא עַלְּאָה רְבָרְבָּא וְתְקִיף, וְעַשְׂוָו בְּהַהוּא אֶתְר דְּסִימָא דְּכָלָא, וּבְגַיְן כֶּךְ פְּתִיב, (עובדיה א) הַגָּה קָטָן נְתַתִּיך בְּגָוִים בְּזַוִּי אַתָּה מַאֲד.

רְבִי יְהוֹדָה הַוָּה מְתַגֵּי הַכִּי. עַשְׂוָו נְקָרָא רָאשָׁוֹן, דְּכַתִּיב, (בראשית כה) וַיֵּצֵא הַרְאָשָׁוֹן אַדְמָוְנִי בְּלוּ. וְקָנְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא אַקְרֵי רָאשָׁוֹן, דְּכַתִּיב, (ישעיה מד) אַנְיִ רָאשָׁוֹן וְאַנְיִ אַחֲרָוֹן וְאַת אַחֲרָוֹנִים אַנְיִ הַוָּא. וּזְמִינָן לְאַתְפְּרָעָא רָאשָׁוֹן מְרָאשָׁוֹן. וְלִמְבָנִי רָאשָׁוֹן, דְּכַתִּיב, (ירמיה יז) כְּסָא כְּבָוד מְרוּומָה מְרָאשָׁוֹן. וְלִזְמָנָא דָאַתִּי פְּתִיב, (ישעיה מא) רָאשָׁוֹן לְצַיּוֹן הַגָּה הַגָּם וְלִירוֹשָׁלָם מְבָשֵּר אַתָּן.

תָּאָנָא, זְמִינָא יְרוֹשָׁלָם, לְמַהְוִי שְׂוֹרָהָא לְעַילָּא וְלְאַתְקָרְבָּא עַד כּוֹרְסִי יְקָרָא דְּמַלְפָא. הַדָּא הַוָּא דְּכַתִּיב, (ירמיה ג) בְּעַת הַהִיא יְקָרָאוּ לִירוֹשָׁלָם כְּפָא יְיָ. כְּדִין פְּתִיב, (ישעיה לו) וְהַיָּה אָוֹר הַלְּבָנָה כְּאָוֹר הַחַמָּה וְאָוֹר

הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבֻעָתִים. כִּדְין (זכרים יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יָמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק אחר מות

(ויקרא טז) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֶחָרִי מות שְׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן וְגַוְן. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. רְبִי יְהוּדָה אָמַר. כִּיּוֹן דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. אָמַאי זְמָנָא אַחֲרָא וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ. דָּהָא בְּמַלְוִילָא קָדְמָה סְגִי. אֶלְאָהָכִי תַּגִּינֵן. כתיב. וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְיָ אֶלְאָיו. וכַּתִּיב. (שמות כד) וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עַלְהָא אֶל יְיָ. וְהָא אוֹקְמוֹתָה מֶלֶת. דָּהָכָא דָּרְגָא חַד. וְלֹבֶתֶר. דָּרְגָא אַחֲרָא. אוֹפֵה הַכָּא. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּרְגָא חַד. וְלֹבֶתֶר וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ. דָּרְגָא אַחֲרָא. וְכֹלָא. בְּחֵד מִתְקָלָא סְלִקָּא. וְמַן שְׁרַשָּׁא חַד כֹּלָא אֲתָה בָּרָךְ.

אֶחָרִי מות שְׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן. רְבִי יִצְחָק פָּתָח. (תהלים ב) עָבָדו אֶת יְיָ בִּירָא וְגִילּוּ בְּרַעַדָּה. וכַּתִּיב. (תהלים ק) עָבָדו אֶת יְיָ בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְּרַנְבָּה. הַנִּי קָרְאִי קְשִׁין אַהֲדָדִי. אֶלְאָהָכִי תָּאָנוֹא. עָבָדו אֶת יְיָ בִּירָא. דָּכְל פַּולְחָנָא דְּבָעֵי בָּר נְשָׁלָמְפָלָח קְמִי מְאִירָה. בְּקָדְמִיתָא בְּעֵי יִרְאָה. לְדַחְלָא מְגִיה. וּבְגִינַּן דַחְלָא דְמְאִירָה. יְשַׂתְּפָח